

феодалното общество изразни средства. Този век продължил да говори за приложение на "статистически" методи (което ще рече методи "държавни") в такива области като физиката (!), биологията (!), астрономията (!) и къде ли не още, вместо да въведе термин, който, първо, да не е свързан с никоя частна област на приложение, и - второ, да подсказва словесно това, което по същество се прави, когато се изучава едно масово явление "статистически", а именно, че то се изучава като съвкупност, като честотно разпределение. Което ще рече, че терминът би могъл да бъде примерно "методи на *съвкупностно* изучаване", ако се въведе дума от славянски езиков произход, или "синагматични", ако се използва съответствие от старогръцки, или "макропонятийни", ако се основем отново на старогръцкия език. И в трите превода терминът би бил универсален. Само че преводът "макропонятийни" би се отличавал с това предимство, че можем да наричаме "микропонятийни" онези изследвания, които се провеждат в **нестатистическа** форма. "Статистически" е могло да остане за обозначаване на макропонятийни изследвания, предприемани единствено от едноименното държавно учреждение!

По такъв начин първата степен на универсализация на понятията и методите на ОТС е щяла да бъде последвана, макар и със закъснение, от степен на **езикова универсализация**. Самото наименование на ОТС би се променило примерно в обща теория и методология на съвкупностните (синагматичните, респ. макропонятийните) изследвания. Щяла! Едва тогава е могло да се очаква да настъпи прелом в самосъзнанието на ОТС - **същностна универсализация** на представата за тази научна област. Тази степен обаче не било възможно да бъде достигната тъкмо поради абсолютната непригодност за целта на езиковите средства.

Под ъгъла на изложеното дотук читателят разбира, че в чисто хипотетичен план и само в такъв - бихме могли да очакваме още *ранните* статистици-теоретици, за които споменах по-горе, да разпознават:

- в онтологическия раздел на Ф - учение за най-общите свойства и отношения на **битието**, но вече не само в проста, а и в макропонятийна форма,

- в епистемологическия раздел на Ф - учение за най-общите свойства и отношения на процесите на **познание** отново вече не само в проста, но и в макропонятийна форма,

- във формалната логика - учение за най-общите свойства и отношения на **валидно мислене** също не само в проста, но и в макропонятийна форма,

- в приложната част на логиката - учение за общите **изследователски методи**, били те математически или словесни, но пак както в проста, така и в макропонятийна форма - за оптимизиране на процеса